

Sygn. akt IV KO 73/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **J. H. i Ł. H.**

oskarżonych o przestępstwa z art. 270 § 1 kk i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 października 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 sierpnia 2013 r.

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł:

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2013 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy dotyczącej oskarżonych J. H. i Ł. H. – w trybie art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W treści wystosowanego wniosku wskazano, że oskarżony J. H., którego sprawa pozostaje w ścisłym związku ze sprawą Ł. H., pełnił kolejno funkcje prokuratora w: Prokuraturze Rejonowej w R., Prokuraturze Rejonowej w K., Prokuraturze Wojewódzkiej w K. i Prokuraturze Apelacyjnej. Sam oskarżony wystosował do Sądu wniosek, w którym domagał się aby jego sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd z uwagi na pełnione dotychczas stanowisko,

kontakty służbowe i towarzyskie tak z prokuratorami jak sędziami poszczególnych sądów w R., K. i G. Nie bez znaczenia jest, jak podkreślono we wniosku także i to, że postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie było prowadzone przez Prokuraturę Okręgową w O., czyli prokuraturę spoza okręgu apelacji katowickiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek i przytoczoną na jego poparcie argumentację Sądu Rejonowego w R. uznać należało za zasadny.

Do wydziału III Karnego Sądu Rejonowego w R., Prokurator Prokuratury Okręgowej w O. wniósł akt oskarżenia przeciwko Ł. H. i J. H., którym postawiono szereg zarzutów m. in. z art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k.

J. H., jak wynika z informacji znajdujących się w aktach sprawy (k. 2139, 2140, t. XI), nadesłanych z Prokuratury Apelacyjnej, w latach od 1990 r. do 2002 r. pełnił funkcję prokuratora kolejno w: Prokuraturze Rejonowej w R., Prokuraturze Rejonowej w K., Prokuraturze Wojewódzkiej w K. i Prokuraturze Apelacyjnej. Od 20 grudnia 2010 r. w związku z decyzją Krajowej Rady Prokuratury oskarżony został przeniesiony w stan spoczynku. W czasie pełnionej przez J. H. wieloletniej funkcji prokuratora nawiązał on kontakty zarówno służbowe jak i towarzyskie z prokuratorami i sędziami prokuratur i sądów na terenie województwa [...]. Takie też okoliczności podniósł sam zainteresowany w wystosowanym do sądu wniosku o przekazanie jego sprawy innemu równorzędnemu sądowi.

W tym stanie rzeczy trudno nie przyznać racji wnioskującemu Sądowi Rejonowemu, że zawiązane przez oskarżonego na przestrzeni lat pełnionej funkcji, prokuratora prokuratur różnych szczebli, kontakty mogłyby nie pozostać bez wpływu na przekonanie opinii publicznej o braku warunków obiektywnego rozpoznania jego sprawy przez właściwy ustawowo sąd.

Instytucja przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, jaka została przewidziana w art. 37 k.p.k., służy indywidualnemu modyfikowaniu właściwości miejscowej w sytuacjach, w których chodzi w szczególności o podkreślenie bezstronności organów procesowych. Bezsposornie potrzeba skorzystania z tejsze

instytucji zaistniała w przedmiotowej sprawie, co zostało właściwie przedstawione i omówione przez Sąd Rejonowy.

Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, że właściwym do merytorycznego rozpoznania sprawy przeciwko oskarżonym J. H. i Ł. H. będzie Sąd Rejonowy w K. jako, że jest to sąd spoza apelacji [...], a jednocześnie usytuowany w najbliższej odległości administracyjnej. Taka decyzja niewątpliwie zniweczy ewentualne spekulacje, które mogłyby się pojawić, podważając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.